สารนิพนธ์เรื่อง	ผลกระทบต่อนักลงทุนต่างชาติ กรณีการแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ศึกษากรณีการถือครองหุ้นของบุคคลต่างด้าว
ชื่อนักศึกษา	นายเนรมิตร วงษ์ทรงยศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ เนื่องจากมีคนต่างด้าวเข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรไทยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จึงเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพื่อรักษาดุลอำนาจทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อความมั่นคงของประเทศ และเพื่อสงวนการทำงานไว้สำหรับคนไทย ทั้งนี้เนื่องจากพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาวะการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดปัญหาหรือช่องว่างของกฎหมาย จึงสมควรที่จะทำการแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และสอดคล้องกับความสัมพันธ์ด้านธุรกิจและกฎหมายของแต่ละประเทศ ประกอบกับตลอดระยะเวลาที่ผ่านมามีคนต่างด้าวหลีกเลี่ยงเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวนสำหรับคนไทย โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายในส่วนของคำนิยาม “คนต่างด้าว” ที่ไม่รัดกุมและยังไม่ครอบคลุม โดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พิจารณาเฉพาะเรื่องสัดส่วนของการถือหุ้น ของการลงทุน มากกว่าจะพิจารณาจากสิทธิในการออกเสียง อำนาจในการบริหารจัดการ ซึ่งจะส่งผลให้นิติบุคคลต่างด้าวนั้นมีสถานะเป็นนิติบุคคลไทยและสามารถประกอบธุรกิจสงวนในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติได้ กรณีตัวอย่างของผู้ประกอบการต่างด้าวที่ใช้ช่องว่างของกฎหมายในกรณีนี้คือ บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งทำธุรกิจสื่อสารคมนาคม ซึ่งเป็นธุรกิจซึ่งต้องห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจ ได้ทำการขายหุ้น บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) ให้กับกองทุน เทมาเส็ก (Temasek Holding) จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ

SPU CHONBURI

ของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เพื่อป้องกันไม่ให้คนต่างด้าวอาศัยช่องว่างของพระราชบัญญัติเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวนตามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว สำหรับการพิจารณาแก้ไขกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มีหน่วยงานที่นำเสนออยู่ 2 หน่วยงาน คือกระทรวงพาณิชย์ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ร่างแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวของกระทรวงพาณิชย์ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติกลับมีความแตกต่างกัน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับร่างกระทรวงพาณิชย์ มุ่งที่จะแก้ไขช่องว่างของกฎหมายในส่วนของคำนิยาม "คนต่างด้าว" ให้รัดกุมหรือครอบคลุมมากขึ้น เพื่อมิให้ผู้ประกอบการต่างด้าวอาศัยช่องว่างของกฎหมายในส่วนนี้หลีกเลี่ยงเพื่อเข้ามาประกอบกิจการสงวนในประเทศไทย แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กลับผ่อนปรนในส่วนของช่องว่างของกฎหมายในส่วนนี้ โดยให้มีการพิสูจน์ถึงเจตนา ถ้าไม่มีเจตนาที่จะครอบงำก็สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าร่างของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเปิดทางให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาใช้ช่องว่างของกฎหมายเพื่อเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยมากขึ้นแต่ร่างของ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฉบับกระทรวงพาณิชย์และฉบับสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้นไม่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา เพราะฉะนั้นการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นถ้าหากมีการนำร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฉบับกระทรวงพาณิชย์ และร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฉบับสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาบัญญัติเป็นกฎหมายในอนาคต พร้อมกับศึกษาผลกระทบต่อนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาเพื่อที่จะประกอบธุรกิจ หรือผู้ที่ประกอบธุรกิจอยู่ก่อนแล้วในประเทศไทยหากมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ดังกล่าว

SPU CHONBURI